

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΛΟΥΚΩΝΑ —

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Τρίτη 10 Νοεμβρίου 2009 και ώρα 13.30 μμ., στο Γυμνάσιο Κράνας, καλούνται οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί της ευρύτερης περιοχής να συμμετάσχουν σε συζήτηση με θέμα «Σχέσεις γονέων, δασκάλων και παιδιών». Τη συζήτηση οργανώνει το Πανεπιστήμιο των Ορέων και το Πανεπιστήμιο Κρήτης, σε συνεργασία με τον Δήμο Κουλούκωνα, με σκοπό να υπάρξει ένας ουσιαστικός διάλογος για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν γονείς, δάσκαλοι και μαθητές στις μεταξύ τους σχέσεις. Στη συζήτηση θα συμμετάσχουν ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κρήτης, Καθ. Ι. Παλλήκαρης, ο Κοσμήτορας της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Κ. Μιχαηλίδης, πανεπιστημιακοί καθηγητές, καθώς και εκπαιδευτικοί από τον Νομό Ρεθύμνου και Χανίων.

10 Νοεμβρίου 2009

Παρέμβαση στο Γυμνάσιο Κράνας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κ. Καρράς, Διδάσκων Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Κρήτης

Γενική εικόνα

Η υποδοχή από εκπαιδευτικούς και μαθητές υπήρξε καλή, αλλά συνοδεύτηκε και με με αρκετή **‘καχυποψία’**, από την πλευρά των μαθητών η οποία ήταν δικαιολογημένη, με την έννοια των ταυτόχρονων πολλαπλών παρεμβάσεων και ιδιαίτερα χωρίς την άμεση εμπλοκή τους.

Η πρώτη φάση της συνάντησής μας (πριν έρθουν τα παιδιά από τα δύο σχολεία από το Ηράκλειο κύλησε ομαλά, χωρίς κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα). Η πλειοψηφία των παιδιών έδειχνε ενδιαφέρον. Εξαίρεση αποτέλεσε ομάδα αγοριών (5) που φάνηκε ότι παρασύρονταν από ένα συμμαθητή τους και λειτουργούσαν ως **‘περιθωριοποιημένη ομάδα’**. Τα υπόλοιπα παιδιά, συμμετείχαν λίγο ή περισσότερο, παρεμβαίνοντας άλλοτε ζητώντας το λόγο, άλλοτε με το δικό τους τρόπο.

Το κλίμα ήταν γενικότερα ευχάριστο και η παρέμβαση του κ. Βάκη (για τις επιπτώσεις της κινητής τηλεφωνίας), φάνηκε να ήταν κατανοητή από τα παιδιά και να τα ενδιαφέρει.

Οι εκπαιδευτικοί ήρθαν στην ομιλία με **αργοπορία**, ενώ αρχικά φάνηκαν **λίγο επιφυλακτικοί** σε σχέση με την ίδια την παρέμβαση.

Κατά την προσέλευσή μου στο σχολείο (ώρα μαθήματος), δύο μαθητές, ο ένας εκ των οποίων μοιάζει να ηγείται της ομάδας που προαναφέρθηκε, έκαναν βόλτες στον προαύλιο χώρο, χωρίς όμως να εντοπιστεί κάτι το αξιοσημείωτα ιδιαίτερο.

Όταν αργότερα άρχισαν να φτάνουν τα παιδιά από τα άλλα δύο σχολεία, **οι ντόπιοι μαθητές έτρεξαν να τους προϋπαντήσουν και να τους βοηθήσουν** στη μεταφορά των υλικών.

Στο σημείο αυτό φάνηκε για λίγο ότι θα μπορούσαν **να βρεθούν κοινά σημεία** και να αναπτυχθούν «φιλίες».

Καθώς το πρόγραμμα προχωρούσε, και ενώ είχαν ήδη αρχίσει τις παρουσιάσεις τους τα παιδιά από τα σχολεία του Ηρακλείου (καλές δουλειές, με φροντίδα και κέφι), τα πιο 'δύσκολα' παιδιά του γυμνασίου της Κράνας **αποστασιοποιήθηκαν** (άρχισαν να μιλούν μεταξύ τους και πιο συχνά να βγαίνουν από την αίθουσα σε ομάδες των τριών και τεσσάρων ατόμων). Σημαντικός υπήρξε ο **ρόλος της διευθύντριας** η οποία με αδιάκοπη συζήτηση προσπαθούσε να κρατήσει τις ισορροπίες και τα κατάφερε ως ένα σημείο.

Η ατμόσφαιρα εξακολουθούσε να είναι καλή και ενθουσιώδης, μια πιο προσεκτική ματιά όμως έδειξε ότι **την συντηρούσαν τα παιδιά από τα σχολεία του Ηρακλείου** καθώς και λίγα παιδιά του σχολείου της Κράνας (κυρίως κορίτσια).

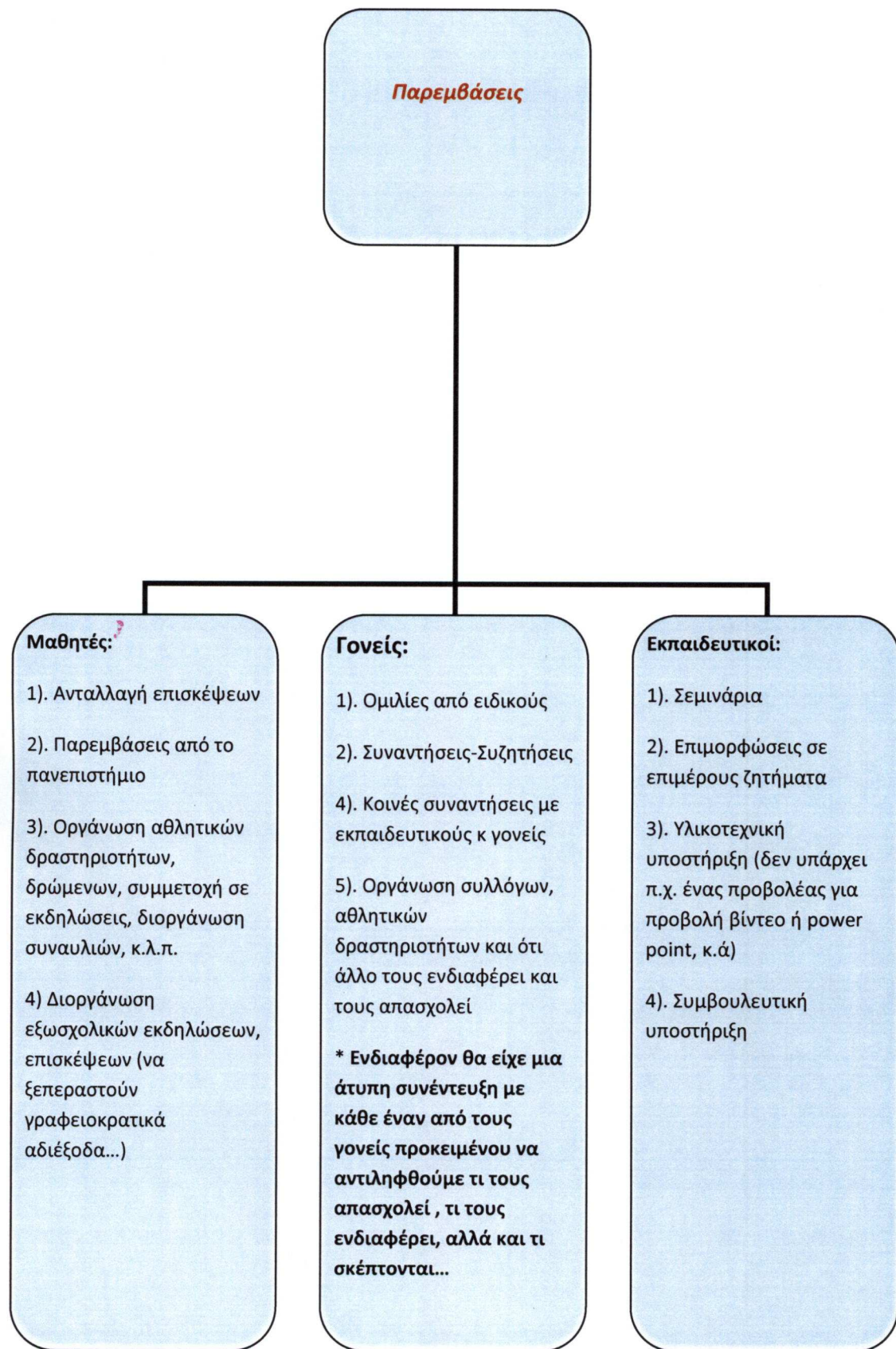
Ενώ το σχολείο της Κράνας ήταν το επίκεντρο, όλα τα χειροκροτήματα, εκτός από αυτά που απευθύνονταν στους ομιλητές, ήταν για τα παιδιά από τα σχολεία του Ηρακλείου.

Το ενδιαφέρον επανήλθε, όταν το λόγο πήρε ο κ. Μ. Τσίγκρης, κάνοντας πολύ ενδιαφέροντα πειράματα που αφορούσαν όλους τους μαθητές. Εκεί, ο **ενθουσιασμός των μαθητών** του γυμνασίου Κράνας ήταν απερίγραπτος κ η **συμμετοχή τους αναβαθμίστηκε άμεσα**. Το ενδιαφέρον διήρκεσε ακόμη και μετά το τέλος της παρουσίασης, κατά το διάλειμμα, όπου τα παιδιά βρίσκονταν συνεχώς γύρω από τα πειράματα, θέλοντας να κατανοήσουν καλύτερα τον τρόπο λειτουργίας τους, ώστε **να μεταφέρουν αργότερα την εμπειρία στους γονείς τους** και ιδιαίτερα στη μητέρα τους.

Προτάσεις

1. Τα παιδιά του γυμνασίου Κράνας, θα έδειχναν μεγαλύτερο ενδιαφέρον, **εάν είχαν δουλέψει και εκείνα** σε κάποιο βαθμό στο ίδιο αντικείμενο (μέσα από τις ενότητες των βιβλίων τους) και αν είχαν να παρουσιάσουν κάτι όπως έκαναν τα παιδιά από το Ηράκλειο. **Τα παιδιά του Ηρακλείου 'έδωσαν', χειροκροτήθηκαν, αναδείχθηκαν, τα παιδιά της Κράνας όμως τι; Και πώς αισθάνθηκαν γι αυτό σε σχέση με τα άλλα παιδιά; Δεν είχαν μήπως και αυτά να πουν εξαιρετικά ενδιαφέροντα πράγματα;** (και σε σχέση με τη ζωή τους εκεί και σε σχέση με τα ίδια τα μαθήματα, π.χ. στο μάθημα της Χημείας να δείξουν κάτι που ξέρουν καλά: διαδικασίες ζύμωσης-κρασί και απόσταξης-ρακί, κ.λπ.).
2. Το πρόγραμμα ήταν **πολυσχιδές**, και ίσως χρειαζόταν περισσότερος συντονισμός: όλα εμφρανίστηκαν μαζί... Παιδιά, δάσκαλοι, σύμβουλοι, καθηγητές από άλλα σχολεία, γιατροί, πολιτικοί...βρέθηκαν ταυτόχρονα με **πολλαπλές και ταυτόχρονες παρεμβάσεις**.

3. Η διάρκεια της παρέμβασης θα λέγαμε πως κούρασε τα παιδιά και σε κάποιες φάσεις τους δημιούργησε σύγχυση. Ο λόγος ήταν ότι οι στόχοι ήταν πολλοί. Γι αυτό **μια τέτοια παρέμβαση θα αποδώσει περισσότερο και θα είναι αποτελεσματικότερη εφόσον είναι στοχευμένη, αμφίδρομη και συντομότερη, αλλά και εφόσον έχει διάρκεια (οργανώνεται σε 'συνέχειες').**
4. Εντοπίζεται η ανάγκη δημιουργίας μηχανισμών ενεργοποίησης της τοπικής κοινωνίας (έμφαση στον ελεύθερο χρόνο των μητέρων και των παιδιών και επαφή/σύνδεσή τους με τα αστικά κέντρα, με το Πανεπιστήμιο, κ.λπ.).
5. Έμφαση χρειάζεται να δοθεί σε ζητήματα που θα είχαν μεγάλο ενδιαφέρον για τους ίδιους τους μαθητές, τους γονείς τους και τους εκπαιδευτικούς τους, και **θα εξασφαλίζει την ενεργό συμμετοχή** τους π.χ.
- Πιλοτικός σχεδιασμός προγράμματος περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
 - Πιλοτικός σχεδιασμός προγράμματος αγωγής υγείας
 - Δημιουργία 'δικτύου' συνεργασίας με παιδιά από άλλες περιοχές σε διάφορες **κοινές** εκπαιδευτικές δράσεις: τέχνη, μουσική-χορό, θέατρο, λαϊκή παράδοση/ πολιτισμός
 - Οργάνωση **'πολιτιστικών διαδρομών και δράσεων'** από κοινού με παιδιά άλλων αστικών σχολείων
 - Οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων σε εκπαιδευτικούς
 - Υποβοήθηση για λειτουργία **'Σχολών Γονέων'** με πολιτιστικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα
 - Επαφή φοιτητών/φοιτητριών του Πανεπιστημίου στο πλαίσιο: της **σχολικής πρακτικής** τους, των **Εργαστηρίων** των Τμημάτων τους, της **εκπόνησης σεμιναριακών και πτυχιικών εργασιών** (στοχευμένων ερευνητικά).
 - Συνοπτικά, θα μπορούσε κανείς να προτείνει ένα τρίπτυχο δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της παρέμβασης όπως παρακάτω:

- Οι παρεμβάσεις καλό είναι να ξεκινήσουν από **την πρωτοβάθμια** και να γενικευτούν στις υπόλοιπες βαθμίδες ώστε να είναι αποτελεσματικές, να έχουν συνέχεια και διάρκεια.